

Куб. Вузол сили, що стоїть на чатах
На лінії, де все німе й обтічне.
Без люків мур на перехресті течій.
Й черва, що хвилі вздовж лягуни точить.

Зайшов туман, і власних слів не чути.
Міст. Сліпота розплата за летючість.
Над головами к?су тлін мантачить.
Й лійки відлуння — криво і нечітко.

Єдиний плюскіт вухо й пам'ять пестить.
Морська стихія скрізь свої форпости
І одностайністю — контroversійне. —

Глухий фасад, який під тиньком — саяво,
Дарма що із-під ніг — весь п'єдесталь. —
Напруга, що сприймається, як стиль.